

νάτε πάθη ατίμου κερδοσκοπίας, ἔλεος διὰ τὰς ἀθώας ταύτας ψυχάς ἄς εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου, εἰς ὃ κατεπέσατε, διὰ τῶν ψευδολογιῶν ὑμῶν παρασύρετε! ἀλλὰ τί πρὸς ὑμᾶς λαλῶ, ψυχαὶ ἀπολελιθωμένοι ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας; ὑμεῖς θελέτε οἰκτεῖρει τὴν ἀθῶαν νεότητά ἢ τῆς ἀθωότητος οὐδέποτε γευθέντες τὴν γλυκὴν γλυκὴτητα; ὑμεῖς θελέτε λυπηθῆναι αὐτοὺς, οὗς εἰς τὴν ἀμαρτίαν παρασύρετε, οἱ τὴν ἀμαρτίαν ἔρωτα ἔχοντες; Ὅποια βασιανιστήρια ἢ χαμερπῆς ὑμῶν ἐφεύρεσις περιχλείει τί πρὸς τὴν οὐδύνην ἐκάστης ὀλεθρίας τοῦ κύβου ἢ τοῦ χάρτου αἱ τοῦ τροχοῦ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως θλίψεις! τί πρὸς τὰ ἄλλα, ἅτινα ἀποσπᾶτε τῶν πονούντων ἐκείνων στηθῶν, αἱ ἀίμοσταζούσαι σάρκες, ἄς αἱ λαβίδες τῶν ἱεροεξεταστῶν, αἱ ἀπηνεῖς ἐκείναι λαβίδες ἀπὸ τῶν θυμάτων αὐτῶν τὸ σῶμα ἀπέσπων; "Ω! ἡ βύσανος αὕτη εἶνε τρεῖς μυριάκις φρικτοτέρα ἐκείνης· ἐκεῖ τὸ θῦμα ἐπόνει σωματικῶς καὶ ὠμοζεν ἐδῶ ἢ μυχία ἦν ἐξασκεῖτε ἐπὶ τοῦ πύμματος τοῦ πολλαπλασιάζει τὰς πικρίας, ἄς ἀκουσίως ἢ ψυχῇ του ὑποφέρει. Θέλει ν' ἀπέλθῃ ὁ δυστυχὴς Καλλίας, θέλει νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν προσφιλῶν ἐκείνων πλάσματων, ἅτινα δι' αὐτὸν θυσιάζουσι καὶ ζωὴν καὶ ὑπαρξίν, καὶ ὅμως ὡς ὁ Κάιν τρέμει ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὡς ὁ ἔνοχος ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ του, ὡς ὁ μητροκτόνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Στρέφεται περίξ ζητῶν παρηγορίαν καὶ ὅμως δὲν βλέπει ἐλπίδα τοιαύτης, εἰμὴ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει, ὡς καὶ αὐτὸς γινώσκει, ὁ πραγματικὸς ὀλεθρὸς του. Εἰς οὐδεμίαν βύσανον τὸ θῦμα ἐνορᾷ ἐλπίδα εἰς τὸ βασιανιστήριον ὄργανον. Οὐδὲν θῦμα ἐναγκαλιζέται αὐτὸ ὡς ἀγκυρὰν σωτηρίας. "Ω ἱερὰ ἐξετάσις, αἱ βύσανοί σου εἶνε μυριάκις προτιμότεραι τῶν τοῦ χαρτοπαιγνίου. Εὐτυχέστερον τὸ θῦμα σου ὅτι ἐπὶ τέλους εὐρίσκει τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐδῶ, ἐδῶ πρέπει νὰ ζήσῃ ἢ ν' αὐτοκτονήσῃ. . . . Δέκα παρηλθόν ὥραι, ἀφ' ὧρου ὁ Καλλίας ἐπάτησεν τὴν οὐδὸν τῆς ἀπαισίας ἐκείνης αἰθούσης ἀπέρχεται ἤδη καὶ τὸν τελευταῖον ἀπολέσας ὄβολον, ἄνευ ἐλπίδος ἄνευ μέλλοντος, ἔνοχος ἀπέρχεται εἰς καταστροφὴν ἴσως ἄλλην. . . .

ΤΟ ΘΥΜΑ.

Εἰς ἄλλην εἰσέρχεται αἴθουσαν ὁ Καλλίας· εἶνε κοιτῶν· δὲν ἐξημέρωσεν ἀκόμη· ἐπὶ τῆς κλίνης κοιτάται μορφή προσέχει ὁ Καλλίας μὴ τὴν ἐξυπνήσῃ, προσέχει ὁ χαρτοπαίκτης σύζυγος μὴ τὸν ἀθῶον ἐκείνον ὕπνον διακράξῃ καὶ βιδίξει ἀκροποδητὴ ὡς κλέπτης, ὡς κλοῦρ-